

**การพัฒนาความสามารถด้านการแต่งประโยคภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้
Doing Model สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านสันกำแพง**

**The Developing Thai Sentence Construction Skills by using Doing Model
for Grade 4 Students at Ban Sankamphaeng School**

รัชนิวรรณ ปู่ขาว¹, ชนาพร ประมวลกิตติศรี², พนิตพร การณกิจอำรงกุล³

Ratchaneewan Pukhao¹, Chanaporn Pramuankittisri², Panitporn Karankitthamrongkun³

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา¹⁻³

Faculty of Education, Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus¹⁻³

Corresponding author, e-mail: ratchaneewan.puk@student.mbu.ac.th¹

Received: July 15, 2026; Revised: August 07, 2026; Accepted: August 13, 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการแต่งประโยคภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Doing Model สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านสันกำแพง ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียน โรงเรียนบ้านสันกำแพง โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง ด้วยวิธีการใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว เพื่อวัดผลก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบ t-test Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการแต่งประโยคภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Doing Model สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านสันกำแพง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การแต่งประโยค; การจัดการเรียนรู้; Doing Model

Abstract

This research aims to 1) compare sentence construction ability using the Doing Model learning management for fourth-grade students at Ban Sankamphaeng School before and after the intervention, and 2) study the satisfaction of fourth-grade students with the Doing Model learning management. The target group was fourth-grade students at Ban Sankamphaeng School, selected using a purposive sampling method. The research design

was a quasi-experimental design with a single experimental group to measure results before and after the intervention. The research instruments included lesson plans, pre-tests and post-tests, and student opinion questionnaires. Data were analyzed using basic statistics including mean, standard deviation, and dependent t-test.

The research results showed that 1) the comparison of sentence construction ability using the Doing Model for fourth-grade students at Ban Sankamphaeng School showed a statistically significant improvement after the intervention compared to before the intervention at the .05 level. 2) The study found that the satisfaction of fourth-grade students with the Doing Model learning management was at the highest level.

Keywords: Sentence Composition; Learning Management; Doing Model

บทนำ

การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน ด้านอ่านออกและเขียนได้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ปัญหาในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพสอดคล้องกับ มาตรา 22 ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ระบุไว้ว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสริมประสบการณ์ของผู้เรียนตามธรรมชาติอย่างเต็มตามศักยภาพ และในมาตรา 24 ที่ระบุไว้ว่า จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง เพราะทรัพยากรบุคคลเป็นสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาประเทศดังที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานระบุไว้ว่า เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถอธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของประโยค เพื่อแยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริงจากเรื่องที่อ่านแล้วนำไปสู่การประเมินคุณค่าจากสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ในสถานการณ์ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางข้อมูลข่าวสารในการสื่อสารอย่างรวดเร็ว ตลอดจนสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบประโยคต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร

การแต่งประโยคภาษาไทย กล่าวคือกลุ่มคำที่นำมาเรียงรวมกันอย่างเป็นระเบียบ มีเนื้อความสมบูรณ์ แสดงให้ทราบว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร ในประโยคหนึ่งๆ แบ่งออกเป็นสองภาค คือ ภาคประธาน และภาคแสดงซึ่งรูปประโยคในภาษาไทย มี 11 ชนิด ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคขอร้อง ประโยคคำสั่ง ประโยคแสดงความต้องการ ประโยคคาดคะเน ประโยคขู่ ประโยคชักชวน ประโยคเสนอแนะ และประโยคบอกให้ทราบ และชนิดของประโยค มี 3 ชนิด ได้แก่ ประโยคความเดียว ประโยคความรวม และประโยคความซ้อน จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและการสะท้อนผล (PLC) ร่วมกับครูพี่เลี้ยงในสถานศึกษา พบว่า นักเรียนยังไม่เข้าใจโครงสร้างของประโยค ไม่สามารถจำแนกชนิดของประโยคได้ ดังผลการเรียนระดับชั้นพื้นฐาน NT วิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2568 พบว่า มีคะแนนร้อยละ 49.91 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเทิดศักดิ์ เป็ดทอง (2561); กนกกลตา อังกินันท์ และคณะ (2567) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รูปประโยคและชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ด้านหลักภาษา นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

ต่ำกว่าตัวชี้วัดอื่นๆ โดยเฉพาะเรื่อง การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสารให้สอดคล้องกับบริบทได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น การนำนวัตกรรมทางการศึกษามาช่วยในการจัดการเรียนรู้เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์ทางการของผู้เรียนและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ระหว่างการทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วย

การจัดการเรียนรู้แบบ Doing Model เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการแก้ปัญหา ด้วยกระบวนการตั้งคำถามและทักษะการสืบค้นข้อมูลเพื่อฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์และการทำงานอย่างเป็นระบบ (อรรถพงษ์ ผิวเหลือง และพระครูวินัยธรรวชิต, 2564) ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ในสถานการณ์จำลองเพื่อแก้ไขปัญหา และเป็นการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ (ศุภพล มงคลเจริญพันธ์, 2561) ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประมวลสรุปองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง ผ่านการฝึกฝนทักษะการคิดแก้ปัญหาในการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถพงษ์ ผิวเหลือง (2569) กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือสืบค้นหาข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของข้อมูลเพื่อหาคำตอบได้อย่างเป็นระบบและส่งผลให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาความสามารถด้านการแต่งประโยคภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Doing Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านสันกำแพง โดยนำนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้มาใช้ในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งขั้นตอนการเรียนรู้มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม ขั้นที่ 2 รับข้อมูลใหม่ ขั้นที่ 3 กระบวนการเรียนรู้จากการกระทำ มี 8 ข้อ ได้แก่ (1) การตั้งคำถามหรือการตั้งข้อสังเกต (2) การวิเคราะห์ (3) การประเมินค่า (4) การทำความเข้าใจ (5) การจดจำ (6) การสังเคราะห์ (7) การประยุกต์ (8) การประเมินผล ขั้นที่ 4 สรุปผล ขั้นที่ 5 เสนอและอภิปรายผล และขั้นที่ 6 ประเมินการเรียนรู้จากการกระทำ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการแต่งประโยคเพื่อการสื่อสารภาษาไทย และนำไปใช้ในการแก้ปัญหาทั้งการพูดและการเขียนภาษาไทยของผู้เรียน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการแต่งประโยคภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Doing Model สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านสันกำแพง ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) โดยใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One group Pretest - Posttest Design)

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านสันกำแพง ตำบลทรายมูล อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 177 คน และกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนบ้านสันกำแพง จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ทั้งนี้ เนื่องจาก เป็นโรงเรียนเครือข่ายและเป็นชั้นเรียนที่ได้รับอนุญาตให้วิจัยได้

2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแปรต้น คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Doing Model และตัวแปรตาม คือ 1) ความสามารถในการแต่งประโยคภาษาไทย 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชุด ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Doing Model จำนวน 6 แผน มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 4.52 2) แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัย 3 ตัวเลือก มีค่าความยาก (p) เท่ากับ 0.5 และค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.60 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 0.82 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) คณะผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน Post-test จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน แต่สลับข้อสลับตัวเลือก 2) คณะผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติพื้นฐาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) ตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังเรียน จากนั้น จึงนำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ แล้วจึงหาค่าทดสอบ t-test Dependent และ 2) รวบรวมแบบสอบถามความพึงพอใจแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับคะแนนจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model และแปลผลค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการแต่งประโยคภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Doing Model สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านสันกำแพงสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการแต่งประโยคภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Doing Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการแต่งประโยค โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Doing Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ความสามารถด้านการแต่งประโยคภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Doing Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

การทดสอบ	นักเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนทดสอบ	33	30	16.48	1.14	10.15*	0.00
หลังทดสอบ	33	30	26.52	0.73		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.48 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.14 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.52 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนของกลุ่มเป้าหมายสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตามวัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model โดยภาพรวม มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$) ดังตารางแสดงต่อไปนี้

ตารางที่ 2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model

ที่	รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ด้านการเตรียมเนื้อหาการสอน	4.39	0.67	มาก
2	ด้านวิธีการถ่ายทอดความรู้	4.57	0.58	มากที่สุด
3	ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	4.72	0.42	มากที่สุด
4	ด้านการบูรณาการและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.50	0.59	มากที่สุด
	รวม	4.54	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจ ระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.72$) ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้านวิธีการถ่ายทอดความรู้มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.57$) ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการบูรณาการและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.50$) ระดับมากที่สุด และนักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเตรียมเนื้อหาการสอนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.39$) ระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการแต่งประโยคภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Doing Model สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านสันกำแพง อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ 1 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการแต่งประโยคภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Doing Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการแก้ไขปัญหาผ่านการตั้งคำถามและการสืบค้นข้อมูล โดยลงมือปฏิบัติ ทั้งแบบกลุ่มและแบบเดี่ยว เพื่อฝึกการคิดเชิงวิเคราะห์อย่างเป็นระบบแล้วนำเสนอองค์ความรู้ที่ได้รับ นอกจากนี้ ทักษะการคิดแก้ปัญหาเป็นหนึ่งในกระบวนการคิดสร้างสรรค์เพื่อค้นหาความเชื่อมโยงของสิ่งต่างอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์เป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อพัฒนาทรัพยากรอย่างเต็มความสามารถ และยังเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการสื่อสารในปัจจุบันและสอดคล้องกับ จุฬามาต กุลศรีโล (2565) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลงานวิจัยของ อรรถพงษ์ ผิวเหลือง (2569) ได้วิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาการประกันคุณภาพและปรัชญาการศึกษา โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัตถุประสงค์ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านสันกำแพงที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะว่า การจัดการเรียนรู้ Doing Model ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการตั้งคำถามจากการสังเกต การสืบค้นข้อมูล การแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรรถพงษ์ ผิวเหลือง (2569) ได้วิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาการประกันคุณภาพและปรัชญาการศึกษา โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model ในภาพรวมมีระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด และผลการวิจัยของ ธนิษฐา ลอยประโคน (2567) ได้วิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในระดับดี และผลการวิจัยของ สุปราณี สีทิศ (2564) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก เรื่อง ความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบเชิงรุก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับการใช้ผลการวิจัยเพื่อการจัดการเรียนรู้ ได้แก่
 - 1.1 ควรแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าว่าจะใช้นวัตกรรมนี้ในการเรียนการสอน เพื่อขอความร่วมมือในการปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้
 - 1.2 ผู้วิจัยสามารถปรับเปลี่ยนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยการยุบรวมบางขั้นตอนเข้าด้วยกัน เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน
 - 1.3 ผู้วิจัยควรที่จะเก็บคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อใช้เปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียน และนำมาศึกษาเปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนต่อไป
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้
 - 2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการอ่านและทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model

2.3 ควรนำนวัตกรรมทางการศึกษาไปใช้กับนักเรียนในช่วงชั้นที่สูงขึ้น เนื่องจากจะมีความพร้อมและมีฐานความรู้ที่มากกว่า

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการแต่งประโยคภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Doing Model คณะผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่ได้จริง โดยมีขั้นตอนการเรียนรู้ 6 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม ขั้นที่ 2 รับข้อมูลใหม่ ขั้นที่ 3 กระบวนการเรียนรู้จากการกระทำมี 8 ข้อ ได้แก่ (1) การตั้งคำถามหรือการตั้งข้อสังเกต (2) การวิเคราะห์ (3) การประเมินค่า (4) การทำความเข้าใจ (5) การจดจำ (6) การสังเคราะห์ (7) การประยุกต์ (8) การประเมินผล ขั้นที่ 4 สรุปผล ขั้นที่ 5 เสนอและอภิปรายผล และขั้นที่ 6 ประเมินการเรียนรู้จากการกระทำ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถด้านการแต่งประโยคภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านสันกำแพง สูงขึ้น และผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model อยู่ในระดับมากที่สุด ดังแผนภาพโมเดลต่อไปนี้

สร้างโดย OpenAI ChatGPT (17 กรกฎาคม 2569)

ที่มา: <https://chatgpt.com/c/6a5a09a3-1d94-83ec-9e7f-1ca3ddb82373>

เอกสารอ้างอิง

- กนกกลตา อังกิณันท์ และคณะ. (2567). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องประโยคความรวมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองหญ้าปล้อง (อุดมวนา). *วารสารนิสิตวัง*, 26(2), 86-97.
- จุฑามาศ กุลศรีโล. (2565). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต*, สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2561). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 8. นนทบุรี: พืบาลานซ์ดีไซด์แอนพริ้นติ้ง.
- เทิดศักดิ์ เป็ดทอง. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องประโยค ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบ RM3S ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้. *วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย*, 13(1), 43-54.
- ธัญญา ลอยประโคน. (2567). ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*, สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศุภพล มงคลเจริญพันธ์. (2561). การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตสาหกรรม. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต*, 13(2), 13-25.
- สุปราณี สีทิต. (2564). การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก เรื่อง ความเป็นไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต*, สาขาวิชาสังคมศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อรรถพงษ์ ผิวเหลือง. (2564). รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้โดยการกระทำ. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาจุฬาลงกรณแก่น*, 8(4), 21-30.
- อรรถพงษ์ ผิวเหลือง. (2569). ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาการประกันคุณภาพและปรัชญาการศึกษา โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model. *วารสารสื่อวิชาการและวิจัย*, 2(1), 1-8.